

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 20.447 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. VAN EECKHOUT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn etnische Ijaws afkomstig uit Port Harcourt in Rivers State. U behaalde uw diploma middelbaar onderwijs in 1999-2000, maar slaagde niet in het examen dat u zou toelaten verder te studeren aan de universiteit. U werkte niet. Sedert enkel jaren zijn rebellen actief die "militants" worden genoemd. Ze saboteren oliepijplijnen, ontvoeren personen en eisen losgeld van de overheid. Ze behoren tot alle etniën en zijn actief in geheel Nigeria. Een groep van dergelijke militanten kwam ook in uw buurt van Port Harcourt jongeren rekruteren en ontvoeren. Op 15 mei 2007 werden u en uw vrienden op straat door een groep gewapende militanten gevraagd hen te vervoegen. Jullie weigerden, waarop jullie werden aangevallen. Twee van uw vrienden werden door hen ontvoerd. U werd geslagen en beschoten, maar kon ontkomen. U had brandwonden aan de schouder en een kogelwond aan uw linkerbeen. U werd medisch verzorgd in het hospitaal van de zeemacht te Port Harcourt gedurende 5 maanden. Vervolgens bracht uw vader u naar Lagos, waar u twee weken verbleef bij een oom. Uw vader zei u dat u ook in Lagos

misschien niet meer veilig bent voor de militanten. U was verrast dat hij uw vertrek uit Nigeria had georganiseerd, maar aanvaardde dit. Uw vader had een u onbekende reisbegeleider gecontacteerd die uw reis regelde en een u onbekend paspoort voor u bijhield. Jullie reisden op 15 januari 2008 per vliegtuig van Lagos naar Istanbul (Turkije) en met een ander vliegtuig naar Oostenrijk. Vervolgens reisden jullie per trein naar België, waar de passeur u achterliet. U overleefde in de straten van Luik gedurende een vijftal maanden, alvorens u op 3 juni 2008 asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten en niet te willen terugkeren naar dit land uit vrees voor vervolging door u onbekende rebellen, 'militanten' genaamd. U kent geen andere benaming voor deze militanten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). Dit is uiterst merkwaardig, vermits uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat er de laatste jaren 2 belangrijke rebellengroepen actief zijn geweest in de regio van de Niger Delta, waarbinnen uw geboorte- en woonplaats Port Harcourt (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3) zich situeert met name de "Movement for the Emancipation of the Niger Delta (MEND)" en de "Niger Delta People's Volunteer Force (NDPVF)". De vaststelling dat u geen groepen bij naam kan noemen, doet al bij voorbaat twijfels rijzen omtrent uw beweerde permanente aanwezigheid in de regio van de Niger Delta meer bepaald in Port Harcourt-gedurende de afgelopen jaren en bijgevolg ook omtrent de door u aangehaalde vervolging. U zou zijn aangevallen en uw vrienden zouden zijn ontvoerd door een groep militanten, maar u kent niemand van deze militanten bij naam, noch hun leider (CGVS, p. 3 en 4). U verklaarde ten onrechte dat deze militanten behoren tot bijna alle Nigeriaanse stammen en dat ze actief zijn in geheel Nigeria (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de door u vagelijk omschreven militanten voornamelijk actief zijn in het gebied van de Niger Delta, en dus niet bijvoorbeeld in de Nigeriaanse hoofdstad of op vele andere plaatsen in Nigeria (zie informatie in het administratief dossier). Voor wat betreft de acties van de overheid tegen deze militanten en de mogelijkheid om u te beschermen, beweerde u enkel dat de overheid inderdaad pogingen doet maar er voorlopig niet in slaagt de militanten te stoppen (p. 6). Verder bevat uw relaas geen ernstige aanwijzingen dat de militanten u (opnieuw) zouden viseren of zoeken, laat staan zouden herkennen in de toekomst (CGVS, p. 7). Een eventuele vrees in uw hoofd voor terugkeer naar Nigeria, is kennelijk gebaseerd op loutere speculatie. Verder verklaarde u in dit verband dat het niet uw idee was om het land te verlaten, maar dat van uw vader. Uw vader was bezorgd voor uw veiligheid en zei u dat u misschien niet veilig bent. Meer kon u hierover niet uitleggen. Uit het voorgaande, dient besloten te worden dat uw vermeende vrees voor vervolging uiterst twijfelachtig is.

De ernst van uw asielaanvraag wordt verder ondergraven door ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw reisweg en door de omstandigheden waarin u asiel aanvraag. U zou samen met een reisbegeleider gereisd hebben per vliegtuig van Lagos naar Istanbul, met een ander vliegtuig naar Oostenrijk en per trein naar België, maar u kon geen enkele toelichting geven betreffende de identiteit van uw reisbegeleider, vliegtuigmaatschappij, reisdocument en reden van traject of eindbestemming (CGVS, p. 3 en 7). Bovendien vroeg u slechts asiel aan meer dan vier maanden na uw aankomst in België (CGVS, p. 2). U overleefde in de straten van Luik door te bedelen. U zocht werk, totdat een persoon u aanraadde eerst asiel aan te vragen (p. 3). Het argument dat u niet wist dat u asiel kon of diende aan te vragen, overtuigt geheel niet.

De door u ingeroepen problemen zijn twijfelachtig en onvoldoende ernstig om internationale bescherming te verrechtvaardigen op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie, zoals hierboven reeds werd uiteengezet. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in

uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

Voor wat betreft stavingstukken, legde u enkel een kopie neer van uw geboorteakte. Dit document verwijst naar uw identiteit, die niet meteen betwist wordt. De vaststelling dat 'Port Harcourt' op deze akte staat vermeld als uw geboorteplaats doet geen afbreuk aan hogervermelde bedenking dat uw permanent verblijf in Port Harcourt gedurende de afgelopen jaren kan worden betwist. U legde geen document voor dat een controle van uw reisweg zou kunnen mogelijk kunnen maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker bevestigt zijn eerder afgelegde verklaringen en herhaalt dat hij op 15 mei 2007 door militanten werd aangevallen waarna hij gedurende 5 maanden gehospitaliseerd werd. Hij legt thans een document neer van het hospitaal van Port Harcourt waarin zijn verklaringen door dokter O.S.O. worden bevestigd.

Verzoeker merkt voorts op dat de door hem aangehaalde problemen algemeen gekend zijn en niet worden betwist door de bestreden beslissing. Hij benadrukt dat zijn gebrekkige kennis omtrent de aanvallers en de rebellenafdeling geen afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. Verzoeker stelt dat zijn gebrekkige kennis gerechtvaardigd is gezien de opdeling van de militanten en rebellen in de regio dermate vaag en onduidelijk is voor de lokale bevolking. Hij meent dan ook dat zijn verklaringen omtrent de aanval niet zonder meer als ongeloofwaardig kunnen worden afgedaan. Nog volgens verzoeker is zijn gebrekkige kennis het logische gevolg van de omstandigheden waarin de rekrutering plaatsvond. Verzoeker benadrukt hierbij dat uit het administratief dossier (zie BBC News- The Shadowy militants in Nigeria's Delta) tevens blijkt dat de "Movement for the emancipation of the Niger Delta" (MEND) niet zo duidelijk te definiëren valt en eerder obscuur van structuur is. Hij betoogt dat hij altijd heeft gesteld dat de rebellen ook buiten River State opereren en hem zelfs tot in Lagos kunnen lastigvallen. Hij verwijst nogmaals naar de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de MEND uitdrukkelijk verklaarde ook buiten River State te zullen opereren. Hij meent dan ook dat het bijzonder aannemelijk is dat op heden reeds groeperingen clandestien buiten River State ageren. Tot slot merkt verzoeker op dat de bestreden beslissing stelt dat de rebellen "voornamelijk" actief zijn in de Niger Delta en derhalve niet uitsluit dat ook daarbuiten operaties kunnen plaatsvinden.

Verzoeker volhardt eveneens in zijn verklaringen dat de overheid niet in staat is om de rebellengroepen aan te pakken. Hij verwijst naar het administratief dossier (artikel 20

september 2008) en meent dat uitdrukkelijk wordt bevestigd dat de overheid niet in staat is het probleem van de rebellen en hun sabotage/ ontvoering/ rekrutering tegen te houden.

3.2. Verzoeker beweert afkomstig te zijn uit Port Harcourt, Niger Delta, en aangevallen te zijn geweest door een voor hem onbekende groep militanten. In acht genomen dat verzoeker zijn middelbare studies beëindigde en aldus geacht wordt enige kennis of inzicht te hebben omtrent de lokale situatie is het niet aannemelijk dat hij geen enkele naam kent of herkent van een rebellengroep die actief is in zijn beweerde regio van afkomst, noch dat hij geen namen kent van de militanten of hun leiders en evenmin enige kennis heeft van hun structuur (administratief dossier, stuk 3, p.6). Het is tevens niet aannemelijk dat een voor hem onbekende groep hem gewapenderhand en via een ontvoering zou rekruteren daar bezwaarlijk kan aangenomen worden dat een ontvoerde persoon een wezenlijke bijdrage kan leveren aan de strijd van deze rebellen. Aangaande het attest van Dr. O.S.O. stelt de Raad vast dat dit document werd bijgebracht in faxkopie zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van faxkopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend. Tevens dient te worden opgemerkt dat het document werd opgesteld in oktober 2007 en dat verzoeker geen verklaring geeft waarom hij het slechts kon bijbrengen na de ontvangst van de bestreden beslissing. Deze vaststellingen ondergraven verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoekers vrees voor vervolging wordt verder ondermijnd door het feit dat hij slechts vier maanden na aankomst in België een asielaanvraag indiende terwijl hij door toedoen van zijn vader omwille van het beweerde gevaar Nigeria diende te verlaten.

Voormelde elementen betreffen de kern van verzoekers asielrelaas en ondergraven op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid.

Verzoekers argumentatie inzake de verspreiding van de rebellengroepen en de beschermingsmogelijkheden door de Nigeriaanse autoriteiten zijn, gelet op het voormelde, niet dienstig.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker meent dat hij, ingevolge aanhoudend en willekeurig geweld, niet naar zijn geboortestreek kan terugkeren en meent dan ook minstens in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming.

4.2. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift nalaat in concreto uit te werken waarom hij meent in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming. Verzoeker dient het reële risico in concreto aan te tonen doch blijft te dezen in gebreke. De Commissaris-generaal oordeelde in de bestreden beslissing terecht dat er geen elementen terug te vinden zijn in verzoekers relaas of in de informatie inzake Nigeria die wijzen op het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming in hoofde van verzoeker. De ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas mede in acht genomen (zie sub 3.2.) dient aan verzoeker derhalve de subsidiaire beschermingsstatus te worden geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door::

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.